

Vrchlabinky

**Chci vydělat
miliardu**

David Holas

SNOW SHOW V HERLIČKÁCH

Zábavný den plný soutěží o hodnotné ceny

Skiareál Herlíkovice / u lanovky na Žalý
sobota **19. 3. 2022 / od 9 hodin**

- › Profesionální barmanská show Petra Hurty na terase
- › Bláznivé soutěže pro děti o celodenní skipassy
- › Tombola o lákavé ceny v čele se skvělými lyžemi
- › Moderuje Petr Ticháček, HitRadio Černá Hora
- › Více na www.herlikovice.cz

 Herlíkovice
skiareál

OBSAH

Editorial

Náš špitál

JIŘÍ ŠTEFEK / šéfredaktor

Asi málokterá instituce ve Vrchlabí má tak křivolakou či trnitou historii jako místní nemocnice. Během svého fungování zažila vzestupy, pády, hvězdné časy, ale i šílené turbulence. V paměti lidí se asi ještě drží vzpomínka na doby, kdy ze špitálu lékaři odcházeli pryč, nový personál se mu obloukem vyhýbal a lidé jezdili za ošetřením jinam. Soudě podle toho, co se v posledních letech v nemocnici děje a jak to tam teď vypadá, jsou ony zlé časy už pryč. V tomto vydání Vrchlabinek vám představujeme další důležitou postavu této nemocnice. Je jí hlavní sestra Zuzana Kvardová. V rozhovoru prezentovala dva silné názory. Jeden byl o tom, že kdo nechce pomáhat lidem, nemá být ve zdravotnictví. A za druhé, společenská prestiž zdravotních sester klesá a je jich málo. Ony přitom musí dosáhnout poměrně vysokého vzdělání. Pomáhají, ale přitom mnohdy poslouchají nadávky a kritiku. Dokážeme si vůbec představit situaci, kdyby tady nebyly? ■

DAVID HOLAS / str. 20 ▶ 28

ZUZANA KVARDOVÁ

str. 4 ▶ 10

TÝDEN BEZ ODPADŮ

str. 12 ▶ 13

RC KOPRETINA

str. 14 ▶ 15

ZDEŇKA VLÁŠKOVÁ

str. 30 ▶ 32

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23362, Sidlo redakce: Horská 634, Trutnov, www.vrchlabinky.cz, e-mail: redakce@vrchlabinky.cz, Redakce: Jiří Štefek, tel.: 721 907 146, e-mail: jiri@vrchlabinky.cz, Gabriela Jakoubková, Antonín Kašpar, Obchod, inzerce: Petr Ticháček, tel.: 605 419 358, e-mail: petr@vrchlabinky.cz, Monika Klikarová, tel.: 733 353 695, e-mail: monika@tn-media.cz, obchod@xantipa.eu, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: Vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: 2571-1482, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 3 000, Regionální mutace: Vrchlabsko, Titulní strana: Petr Ticháček.

INZERCE

MÓDA & PRÁDLO
VRCHLABÍ

DOTKNI SE JARA!

Najdete nás v Labské ulici hned vedle náměstí.

+420 777 881 040

www.moda-pradlo.cz

Chtěla jsem, aby o mně lidé říkali, že jsem anděl

Zuzana Kvardová si v těchto dnech připomíná čtyři roky od chvíle, kdy se stala hlavní sestrou ve vrchlabské nemocnici. Ve velkém rozhovoru pro Vrchlabinky bilancuje svoji dosavadní kariéru ve zdejších zařízeních, popisuje bolístky celého zdravotnického systému v zemi, ale vzpomíná i na to, co rozhodovalo při jejím výběru povolání.

🗣️ JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: PETR TICHÁČEK

Když jdete do služby, v kolik hodin ráno vstáváte?
Vstávám v pět hodin.

Jaké jsou vaše první činnosti po příchodu do práce či do vaší kanceláře?

Zapnu počítač a podívám se na e-maily. Potom se podívám, jakou máme obloznost na odděleních v nemocnici, jaký bude operační program, a pak si projdu jednotlivá oddělení.

To děláte každý den?

Ne, všechna oddělení nemocnice si projdu třikrát v týdnu. V pondělí, ve středu a v pátek.

Jak ráno probíhá start provozu a nástup směny?

Start směny probíhá tak, že se sestřičky a sanitáři na jednotlivých odděleních vystřídají. Předají si hlášení o pacientech, o tom, co se stalo či co se bude dít ten den. Pak začne probíhat ranní hygiena. Pokračuje se v plnění lékařských ordinací, poté následuje snídaně, vizita a tak dále. Zkrátka se nastartuje takový běžný den. A já se pak na těch odděleních ukážu, pohovoříme se sestřičkami nebo vrchní sestrou, zda se stalo něco, je něco k řešení nebo potřebují s něčím pomoci.

Když se dozvíte, že vše proběhlo v pohodě a není nic k řešení, co následuje dál?

Pak jsem šťastná (*smích*). A když takto obejdu všechna oddělení, jdu do své kanceláře. Z této obchůzky po odděleních mám nějaký výstup.

Zajímá se o výstup z vaší obchůzky i vedení nemocnice?

Určitě. My se setkáváme s panem ředitelem a lékařským ředitelem v podstatě denně. Říkáme si, co se kde řeší, plánujeme další postupy.

Když už máte tohle všechno za sebou, co děláte pak? Jinými slovy, jak vypadá náplň hlavní sestry?

Je to velice různé. Od schvalování objednávek spotřebního materiálu, shánění personálu přes vyřizování e-mailů. Plánování vzdělávání sester a sanitářů, komunikace s manažerkou kvality ohledně řízení dokumentace a nastavování procesů kvality. Podílím se i na plánování očkování proti covidu. Chystám personální plán nebo rozpočet na vzdělávání. Vedu pravidelné schůze vrchních sester. Zajišťuji plynulý chod ošetrovatelské péče, kontroluji rozpis služby na jednotlivých odděleních i v ambulantních, dohlížím na vedení ošetrovatelské dokumentace. Zkrátka, každý den je to jiné, rozmanité.

To je docela dost papírování nebo sezení u počítače. Nicméně jak často se stane, že si obléknete oděv zdravotní sestry a dostanete se na oddělení přímo k pacientům?

Takové situace samozřejmě také nastávají. Nyní v covidové době to bylo častěji než v necovidové době. V podstatě, když někde něco hoří, když

někdo onemocní a není personál, tak nemám problém obléknout se do sesterského a jít pracovat k lůžku na kterémkoli oddělení. Hodně času jsem strávila v očkovacím centru a v odběrové místnosti při antigenním testování. V té době jsme potřebovali navýšit kapacity personálu, ale my jsme neměli odkud brát, chyběl hlavně kvalifikovaný personál.

Jak jste se dostala do vrchlabské nemocnice?

Tenkrát náš pan primář, který pracoval v Jilemnici na ARO, začal jako primář pracovat i tady. A tady měli personální krizi. Dostali jsme tedy nabídku, že si sem můžeme jít přivydělat. Šlo nás sem asi pět na dohodu o provedení práce. Mně se tady zalíbilo, v Jilemnici jsem skončila a nastoupila tady.

O jaké době zhruba hovoříme?

Jde zhruba o roky 2000 či 2001.

Nemocnice v Jilemnici byla vaše první šance hned po škole?

Ano.

INZERCE

**PŘEMÝŠLÍTE,
KOMU SVĚŘIT
SVOJI
NEMOVITOST?**

**EVROPA
REALITNÍ KANCELÁŘ
VRCHLABÍ**

☎ 499 423 793

📞 737 767 767

✉ vrchlabi@rkevropa.cz

www.rkevropa.cz/vrchlabi

Jakou školu jste studovala?

Střední zdravotnickou školu v Turnově.

Takže nejste úplně přímo odsud.

Nejsem sice tady z Trutnovska, ale ze sousedního Semilsku. Pocházím z Rokytnice nad Jizerou a pak jsme se s manželem přestěhovali do Kruhu.

Do Kruhu to ale přece jen kousek je...

... A ta cesta někdy také nebývá dobrá, obzvláště nyní v zimě. I proto, když je potřeba nebo to je z časových možností lepší, tady přespím.

Když jste byla na základní škole a rozhodovala jste se o svém budoucím povolání, co vás přesvědčilo, aby zdravotnická škola byla vaše první volba?

Měla jsem babičku a ta byla moc nemocná. Já jsem tam trávila celé prázdniny a jezdila jsem s ní na diabetologii. A tam byla sestřička a babičky a dědečkové jí říkali „náš andílek“. Mně bylo tehdy asi deset a říkala jsem si, že bych také chtěla mít ten čepček a šaty s bílou zástěrkou, aby o mně lidé říkali, že jsem anděl. Nejspíš asi toto rozhodlo.

Jak je vůbec náročné studium zdravotnické školy?

To už je strašně dlouho... Ale vím, že po základní škole přechod na střední školu v tomto oboru byl dost brutální. Protože jdete do cizího prostředí, jde o rodičů a na internát a pak přijdete do nemocnice, kde vidíte v podstatě poprvé v životě pacienta. Prvně v životě se setkáte se smrtí či s nějakou závažnou diagnózou. Pacienti vám svěřují svoje osobní věci, na což nejste do té doby vůbec zvyklí. Pro čtrnáctiletou holku to je docela dost velký zásah. A je to spíš zásah na psychiku. Při samotném studiu musíte vstřebat velké množství informací.

Učila jste se i latinsky?

No jasně.

Takže si můžete přečíst i Vergilia v originále...

Ne, Vergilia v originále si nepřečtu (*smíche*). To úplně ne. Ale zdravotnickou latinu jsme měli celý první ročník.

Kdy jste se tady ve Vrchlabí stala hlavní sestrou?

Musím trochu počítat. Jsem tu od roku 2000 či 2001. Pak přišla mateřská. Nicméně v roce 2010 jsem se stala staniční sestrou na anestezií. V roce 2017 mě vedení oslovilo, zda bych nechtěla dělat hlavní sestru. Vůbec nevím, jak na mě přišli. Vždyť jsem byla zastrčená na operačním sále. Proto jsem se na

to pak zeptala pana ředitele a on mi na to řekl, že si mě tam omrkl. V únoru 2018 jsem na tuto nabídku kývla a o měsíc později na tento post nastoupila.

Dovolte ještě malou odbočku. V televizích běží řada seriálů z lékařského nebo nemocničního prostředí. Na kolik se vaše skutečná a reálná práce liší od těchto napsaných příběhů?

Řekla bych, že na tom je pravdy a reálného základu asi dvacet procent.

To není moc...

Některé seriály jsou opravdu vytržené z reality, a když na to pak kouká člověk, který v tom pracuje, tak se musí usmívat. Samozřejmě tam vidí různé chyby a chybky. Zkrátka situace, které nejsou vůbec možné. Herci mnohdy komolí výrazy, přestože tam mají odborné poradce. Tato věc přitom právě hodně ovlivňuje studenty. Oni jsou nejprve úplně euforičtí, jak to ve zdravotnictví funguje, a pak přijdou do školy, zaměstnání a zjistí, že je to jinak, a jsou z toho frustrovaní.

Když si vzpomenete na vaše středoškolská studia a na váš ročník, kolik lidí z něj v oboru zůstalo a kolik jich naopak odešlo?

Nedávno jsme měli sraz. Ve třídě nás bylo 28 a tuším, že jen tři jsou mimo zdravotnictví.

Zkusme se nyní posunout k samotné nemocnici a k tomu, jak to v ní funguje. Kolik máte pod sebou zaměstnanců jako hlavní sestra?

Asi 230.

V kolika odděleních těchto 230 lidí působí?

Na sedmi lůžkových odděleních a pak jsou ještě ambulance.

Jak vypadá skladba jednotlivých oddělení? Je mezi sestrami nějaký rozdíl co do jejich zaměření, zkušeností či aprobace?

Ano, je tam rozdíl. Sestry získávají kvalifikaci na střední zdravotnické škole, kterou dokončí, a jsou z nich praktické sestry. Aby mohla taková sestra pracovat samostatně a měla více kompetencí, je třeba, aby šla studovat ještě dál, a to buď na vyšší odbornou školu, nebo na vysokou školu. Pak se z ní stane sestra všeobecná s titulem DiS. nebo Bc. Na vyšší odbornou školu nebo vysokou školu v oboru všeobecná sestra se může přihlásit kdokoli, kdo má maturitní zkoušku a zvládne přijímací řízení. Samozřejmě každé oddělení má svá specifika,

NEKUPUJTE ZAJÍCE V PYTLI

Garance původu a servisní historie vozu.

SERVISNÍ PROHLÍDKA ZDARMA
ŠKODA Financial Services
Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita.

VÝKUPNÍ BONUS 10 000 Kč
ŠKODA Financial Services
Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita.

POVINNÉ RUČENÍ ROČNĚ ZA 1 000 Kč
ŠKODA Financial Services
Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita.

PRODLOUŽENÁ ZÁRUKA ZDARMA
ŠKODA Financial Services
Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita.

NÁKUP VOZU KOMPLETNĚ ONLINE

10 ODBĚRNÝCH MÍST

Pořídte si například:

ŠKODA SCALA
1,0 TSI 70 KW MONTE CARLO
Cena 538 000 Kč
Do provozu 2021
Tachometr 13 630 km

ŠKODA KAROQ
1,5 TSI 110 KW DSG SPORTLINE +
Cena 848 000 Kč
Do provozu 2021
Tachometr 17 087 km

ŠKODA KODIAQ
2,0 TDI 147 KW 4X4 DSG L&K
Cena 1 258 000 Kč
Do provozu 2020
Tachometr 5 443 km

Váš autorizovaný partner programu ŠKODA Plus:

HAVEX-auto, s.r.o.

Na Bělidle 503, 543 01 Vrchlabí

Tel.: 499 406 351, e-mail: vr.ov@havex.cz

www.havex.cz, www.prodej-vozu.cz

prodej-vozu.cz
Jednoduše online!
HAVEX auto

proto všeobecné sestry směřujeme ještě k specializačnímu studiu, a to vždy v oboru, ve kterém pracují. Tímto studiem se všeobecné sestře rozšíří nejen kompetence, ale i zodpovědnost. Toto studium trvá další dva roky, sestry studují při zaměstnání, většinou v Praze nebo Brně.

Jak probíhá výběr nebo nábor personálu? Máte možnost i tendenci do něj zasahovat?

Mám. Ale když to řeknu upřímně, tak ať se teď přihlásí jakákoliv sestra, my ji bereme. Sestry teď vůbec nejsou, vůbec se nám nehlásí. Máme měsíc rozjetou náborovou kampaň a nepřihlásil se nám vůbec nikdo.

Kde vidíte příčinu tohoto jevu?

Jednoznačně v systému vzdělávání. Dříve sestra studovala střední zdravotnickou školu a byla všeobecná sestra. Teď musí jít na vysokou školu nebo vyšší odbornou. A tam už je hned zpoždění tři roky. Když si pak chce udělat specializaci nebo jít na magisterské studium, tak to jsou další dva roky. Takže ty holky studují hodně dlouho, a když jsou vystudované, tak chtějí být manažerky nebo mít rodinu. Nechtějí pracovat 12 hodin u lůžka v sobotu, v neděli a ve svátky. Systém vzdělávání se zkrátka změnil. Všechny vzdělávací instituce jsou vesměs ve velkých městech a sestry tam většinou potom zůstanou. Navíc – a teď to řeknu, jak to cítím – dřív byla sestra prestižní povolání, které mělo úctu. Teď se místo toho řekne, ty jsi jen sestra... Zkrátka nás

neberou jako někoho, kdo by mohl být vzdělaný. Prestiž toho povolání klesla tam, kam nemá. Na druhou stranu si myslím, že ten, kdo nechce pomáhat, ale chce jen řídit, ve zdravotnictví být nemá.

Jak vypadají vaše kompetence či pravomoci k jednotlivým oddělením? Máte možnost upravovat jejich chod?

Ano, mám možnost upravovat chod oddělení, a to zejména ve spolupráci s vrchními sestrami. Mé kompetence zasahují do ošetrovatelské péče a úzce spolupracuji s lékařským ředitelem, který má na starost péči lékařskou. Vždy je důležité, aby se lékařská a ošetrovatelská péče potkaly a byly v souladu. Některé změny vzejdou přímo od personálu, kdy se snažíme najít optimální cestu a řešení, které bude vyhovovat všem, nejen sestram, sanitářům, lékařům, ale hlavně pacientovi.

Hypoteticky, když dojde k situaci, že představa vrchní sestry na jednom oddělení a představa vaše se rozcházejí, stejně jako představa vaše a lékařského ředitele, kdo má poslední slovo?

Pokud se to týká lékařů, poslední slovo má lékařský ředitel. Pokud se to týká sester, poslední slovo mám já. Ale vždy je to o komunikaci. Nikdy nedeme přes moc. Něco striktně nařídít nemám ráda a hledám spíše další řešení. Ale za sestry mám tady právo veta já. Pokud se neshodneme s lékařským ředitelem (to se stává málokdy), právo veta má ředitel nemocnice.

Staňte se součástí našeho týmu

Produkcce kabelů, které každý týden vyrobíme, by obkroužila celou zeměkoulí. Za rok je to vzdálenost delší než dvakrát na Měsíc a zpět. Jsme kabelovna na výrobu autovodičů, instalačních vodičů, speciálních kabelů a dalších.

PŘIDEJTE SE K NÁM.

Vhodné i pro absolventy SŠ

v největší české kabelovně na výrobu autovodičů ve Vrchlábí

Hledáme nové kolegy do výrobního týmu

CO NABÍZÍME

- › Velmi zajímavé finanční ohodnocení.
- › Příspěvek na penzijní připojištění či životní pojištění 1 000 Kč.
- › Různé směnné režimy dle aktuální nabídky. Zaučování na ranní směně.
- › Rekondiční volno a další benefity.
- › Příspěvek na stravování.
- › Odměna vázaná na hospodářské výsledky firmy.

KABLO VRCHLABÍ
Kablo Vrchlábí s.r.o.
Českých bratří 509
543 01 Vrchlábí
www.kablovrchlabi.cz

Přijem přihlášek uchazečů a bližší informace

Dagmar Pánková | HR specialista
tel.: +420 499 401 388 | 725 647 036
e-mail: personalni@kablovrchlabi.cz

Zmínila jste, že máte pod sebou 230 osob. Kolik procent z nich je mužů?

Ježkovy oči, kolik kluků tady já mám (*smích*)? Mám je na pozicích sester i sanitářů. Řekla bych, že jich tady mám zhruba dvacet.

Jak to zvládáte ve většinově ženském kolektivu?

Velmi dobře. Mám ráda kluky na odděleních, protože rozbijí ženský kolektiv, lidově řečený slepičinec. Holky se tu nad něčím dohadují a oni jsou zcela nad věcí. Mám ráda, když jsou kluci jako sestry. Na druhou stranu jsou kluci opečovávaní od děvčát. Takže se mají dobře. Mají sílu, jiný pohled na celou situaci, která na oddělení může nastat.

Jaké mají sestry i muži v sesterském kolektivu možnosti dalšího vzdělávání?

Každý rok koncem září začínáme tvořit vzdělávací plány. Dávám pokyn vrchním sestřám, ať zjistí, kdo se chce v jakém oboru vzdělávat, kdo se chce zúčastnit kongresu, semináře či certifikovaného kurzu. V rámci personalistiky zase vím, kde potřebuji větší množství vzdělanějších sester, sester specialisek. Proto oslovím vrchní sestry, aby někoho ve svých týmech oslovily, nebo za dotyčnými jdu sama a snažím se je získat pro další vzdělávání. Všichni tady vědí, že ve vzdělávání nikomu nebráníme a máme na to vyčleněny prostředky.

Říkáte, že tu jste přes dvacet a tu dobu přerušily vaše mateřské povinnosti. Co vaše děti a práce ve zdravotnictví?

Můj starší syn, když měl loni distanční výuku, se

doma nudil. Já jsem tehdy potřebovala sanitáře, tak si to šel vyzkoušet. Přivedla jsem ho a dala na následnou péči jako pomocníka ve zdravotnictví. Hygieny přežil a nyní sem chodí vypomáhat o víkendech a úplně se v té práci našel. A protože je ve čtvrťáku na gymplu, tak se rozhodl, že si dá příhlášku na medicínu. Jde tedy ve šlépějích maminky. Mladší syn k tomu zatím netáhne.

Za svoji kariéru ve zdejší nemocnici jste zažila už leccos. Několik ředitelů, ale i vnímání nemocnice ze strany lidí, které nebylo příliš příznivé. Co byste Vrchlabákům vzkázala?

Já bych chtěla vzkázat, že už jsme úplně někde jinde a že kvalita poskytované péče je na vysoké úrovni. To nám dokládá i certifikát, který jsme získali v prosinci. Všem, co sem nechtějí jít, bych vzkázala, ať se přijdou podívat. Nemocnice už vypadá úplně jinak a zdejší prostory už vypadají jako špičková pracoviště se špičkovými odborníky.

Poslední otázka. Když jsem nedávno dělal rozhovor s panem ředitelem Michalem Mrázkem, tak on si spolupráci s vámi velice pochvaloval a nazval vás partákem, se kterým ho baví tuto práci dělat. Jak se vám spolupracuje s ním?

Pan ředitel je naprosto úžasný. Má jednu obrovskou výhodu. Je lékař a rozumí nám. I díky tomu dokáže dělat rozhodnutí, která dávají smysl. Je také neobyčejně lidský, komunikativní a přístupný. Lidé tady ho berou. I jako chirurg je odborník na svém místě. Já si to tady bez něj nedovedu představit. ■

PŘÍRODA tv

www.prirodatv.cz

VŠE O PŘÍRODĚ

ČLÁNKY, REPORTÁŽE,
ROZHOVORY, FOTOGRAFIE
ČI VIDEO

NAHLÉDNĚTE DO OBLASTI

ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ,
ZEMĚDĚLSTVÍ, LESNICTVÍ,
RYBÁŘSTVÍ, MYSLIVOSTI,
CHOVU ZVÍŘAT, OCHRANY
PŘÍRODY A JEŠTĚ DÁL

YouTube

PŘEDNÁŠKY PRO ZÁKLADNÍ A STŘEDNÍ ŠKOLY

- ZÁKLADNÍ FINANČNÍ GRAMOTNOST
- JAK A KDE ZÍSKAT INVESTICI NA PODNIKÁNÍ
- PROČ DNES "NEŠETŘIT", ALE TVOŘIT
- PROČ INVESTOVAT PENÍZE DO SEBE SAMA
- JAK, KDY A PROČ POŘÍDIT SVŮJ PRVNÍ BYT

HT

HOLAS TRADE INVESTMENT

PŘEDNÁŠKY JSOU PRO ŠKOLY ZDARMA

+420 774 025 707

Žáci a studenti zažijí TýDen bez odpadů

Upozornit na problematiku odpadů a jejich dopadu na životní prostředí a zároveň také děti motivovat k aktivnímu zapojení se do aktivit vedoucích k omezenějšímu plnění popelnic. To jsou cíle akce nazvané TýDen bez odpadů, která se v březnu uskuteční na vrchlabských základních školách a gymnáziu. Podle představ organizátorů by se jí mohlo zúčastnit až 1300 žáků a studentů škol a zhruba stovka pedagogů.

📷 JIŘÍ ŠTEFEK, FOTO: PETR TICHÁČEK

TýDen bez odpadů začne v pondělí 7. března a bude trvat následující dva pracovní týdny, tedy do pátku 18. března. Pro jednotlivé školy byly organizátory určeny následující termíny: 7. – 10. března základní škola Školní, 11. března základní škola v Podhůří a Prátelství, 14. – 17. března základní škola náměstí Míru a 18. března vše ukončí vrchlabské gymnázium. „Náš plán je, že denně bude absolvovat celý program zhruba 130 dětí. Za celé dva týdny se v něm protočí až 1300 dětí,“ říká Tomáš Vrbata, předseda výboru pro životní prostředí a jeden z hlavních iniciátorů celého projektu.

A jak bude onen den probíhat? Jednotlivé třídy, jejichž pořadí pro konkrétní dny si stanoví škola ve vlastním harmonogramu, nepůjdou do školy, ale sejdou se v tělocvičně, kde budou uvítány ředitelem školy. Pak se děti rozdělí na dvě skupiny. „První pojedje na skládku do Dolní Branné, kde k celé problematice zajistí provozující společnost Marius Pedersen odbornou přednášku a uvedení do problematiky. Druhá skupina ve škole se rozdělí do dalších dvou skupin. Pro ně budou paralelně fungovat dvě stanoviště. V jednom bude probíhat promítání filmů s odpadovou tematikou a druhé stanoviště bude mít za cíl zábavnou formou pohybových aktivit vnést děti do odpadové

tematiky. Zhruba za dvě hodiny přijede skupina, která byla na skládce, obě poloviny se prohodí. Kolem 12. hodiny se potkáme všichni zpátky a pro žáky bude připraven kvíz, který prověří, jak dávají pozor a co se za ten den dozvěděli,“ popisuje Tomáš Vrbata.

Ještě před samotným ukončením programu pořadatelé děti osloví s výzvou, zda by chtěly vytvořit projekt s odpadovou tematikou, a předestrou jim svoji představu, o čem by mohly projekty být. Žáci a studenti si však mohou zvolit témata vlastní co do obsahu i formy zpracování. „Účely toho všeho jsou dva. Jednak chceme zvýšit povědomí dětí o tom, že máme problém s odpady. A za druhé chceme zkusit identifikovat ty, které to skutečně chytne, aby v následujícím měsíci zpracovaly projekt na toto téma. Daný projekt může být od ‚Šumavy k Tatrám‘, může to být webová stránka, natočení videa o odpadech, divadelní scénka, analýza odpadů v rodině či ve vchodě v paneláku, zkrátka cokoli,“ přemítá Tomáš Vrbata. Podle jeho představ by se mohlo pustit do zpracování svého projektu i několik desítek týmů.

Nápomocni jim v tom budou v jednotlivých školách i pedagogové, kteří prošli školením a pro něž Středisko ekologické výchovy SEVER z Horního Maršova připravilo metodické podklady.

A co tomu říkají samotní učitelé či zástupci škol, kteří stáli i u zrodu samotného projektu? „Největší přínos tohoto projektu vidím v tom, že se naši žáci seznámí s problematikou odpadů pěkně zblízka. Mám tím na mysli to, že se seznámí s prostředím skládky odpadů v Dolní Branné a uvidí realitu uskladnění a likvidace odpadů se vším, co to obnáší (množství, zápach, náklady na likvidaci odpadů). Doprovodný program pak v našich žácích otevře řadu otázek, které je přimějí o této problematice přemýšlet, a to je smyslem našeho snažení,“ říká Jaroslav Pleva, ředitel základní školy Školní na Lišším kopci. „Nyní postupujeme do vyšší fáze uvědomění si, že již nestačí jen správně třídít, ale je potřeba zapracovat na snižování produkce odpadu každého z nás,“ říká pedagog ze ZŠ Školní a rovněž člen výboru pro životní prostředí Dušan Vodnárek. „Žáci prožijí během TýDne bez odpadů jeden velký projektový den o odpadech, podívají se na skládku, hravou formou se v tělocvičnách seznámí s problematikou současné nadprodukce odpadu a zhlédnou tematické filmy. Odpadový den mnohé z nich osloví pro delší a systematickou projektovou práci, která vyvrcholí prezentací jejich výsledků 22. dubna, na Den Země, na žákovské odpadové konferenci na Střelnici,“ dodává Vodnárek.

Právě onoho 22. dubna se na Střelnici i rozhodne, který tým získá hlavní cenu, již je víkendový zájezd do partnerského města Vrchlábi, do německého Baunatalu. O hlavní cenu budou soupeřit týmy složené ze starších žákovských ročníků a jejich projekty bude posuzovat porota. Projekty vytvo-

řené menšími dětmi budou mezi sebou hodnotit zástupci těchto týmů stylem vox populi.

S přípravou a zajištěním celé dvoutýdenní akce bylo spojeno velké množství práce od vyjednávání se společností Marius Pedersen a autobusovou společností KAD přes vzdělávání pedagogů až po zajištění filmů, které se budou žákům promítat. „Filmy, které budeme pouštět, jsou volně k dispozici, proběhly na ČT EDU nebo na Děčku, byly na YouTube, pro vyšší ročníky budeme mít film o odpadech, který je dánský, a ten jsme museli nadabovat,“ popisuje Tomáš Vrbata.

Film vznikne i o samotné realizaci celého projektu. Bude ho tvořit známý vrchlabský moderátor a duše největších kulturních akcí ve městě Petr Ticháček. „Životní prostředí je obecně velké aktuální téma, navíc zde v Krkonoších. Jsem rád, že jsem dostal příležitost zúročit své zkušenosti formou tvorby video dokumentu, který bude mapovat samotný projekt TýDen bez odpadů. Moderování filmu se navíc zúčastní žáci základních škol, takže nejenom že pomůžeme přírodě, ale navíc využijeme mediální potenciál dětí z Vrchlábi,“ říká Petr Ticháček.

Od realizace projektu si organizátoři slibují zvýšení povědomí o celé problematice nejen mezi dětmi. Očekávají, že děti o tom budou doma hovořit i se svými rodiči. A co se stane s nejlepšími nebo dalšími originálními projekty? „Budeme se je snažit uvést v život a zavést do praxe,“ uzavírá lakonicky Tomáš Vrbata. ■

INZERCE

**TOPENÁŘSTVÍ
ŠTĚRBA**

voda–topení–plyn–chlazení

**Tepelná čerpadla,
téma pro další sezónu.**

Připravte se!

Zařídíme vše od návrhu přes
dodávku až po profesionální montáž.
Samozřejmostí je i servis 24/7.

+420 608 480 343
www.topenarstvisterba.cz

Kopretina slouží nejen dětem již dvacet let

ANTONÍN KAŠPAR

Rodinné centrum Kopretina ve Vrchlabí je prostor pro rodiny s dětmi. Slouží pro setkávání, pro hru i odpočinek, tvoření, vzdělávání a sdílení zkušeností s rodičovstvím. „Rodinné centrum Kopretina funguje na podobném principu jako ostatní mateřská a rodinná centra. Nabízíme prostory ke hře, kroužky pro nejmenší i vzdělávací akce pro dospělé,“ říká bývalá jednatelka tohoto zařízení Petra Kratochvílová. Prvním dětem, které v roce 2001 Kopretina přivítala, je dnes již přes 20 let.

Kromě místa, kam rodiče mohou se svými dětmi zajít, Kopretina organizuje také pravidelné tvořivé i hravé kroužky pro mladší děti, akce pro rodiny s dětmi, vzdělávací semináře pro rodiče nebo předporodní kurzy pro těhotné ženy a jejich partnery.

Velký prostor s hernou a posezením přímo vybízí k organizaci dětských oslav. Tento prostor si lze během víkendu pronajmout. „Kopretina je výjimečná především díky prostorům, které jsou v porovnání s ostatními centry velké, a my můžeme pořádát akce ve větším měřítku,“ vypočítává Eva Hrušková, bývalá jednatelka Kopretiny. „Rodinné centrum dělá rodičům malých dětí velkou službu. Zvláště ženy, kterým se narodí první dítě, se často ocitají v izolaci. Žena často zůstává sama doma, oslabí se vazby s přáteli, kteří ještě nemají děti nebo mají výrazně starší děti, je potřeba řešit zcela nové situace a starosti. A rodinné centrum je skvělou příležitostí, jak navázat nové vztahy s lidmi, kteří řeší podobné věci, sdílet zkušenosti nebo si zkrátka popovídat o každodenních radostech a starostech,“ uvádí i svou vlastní zkušenost Monika Kašparová, která je maminkou třech dětí.

Původně centrum neslo název „mateřské“, před několika lety se ale přejmenovalo na „rodinné“. Centrum totiž slouží nejen dětem a maminkám na rodičovské dovolené, ale vítání jsou samozřejmě i tatínkové a další rodinní příslušníci.

Kulaté výročí

Vloni v květnu Kopretina oslavila 20 let svého fungování. „Centrum vzniklo vlastně trochu náhodou, souhrou okolností. V roce 1998 se mi do ruky dostala kniha Rut Kolínské Mateřská centra, která představovala u nás v té době teprve prosa-

zující se myšlenku,“ vzpomíná na webu Kopretiny její zakladatelka Majka Kubátová. „V té době jsem byla na mateřské a vedla plavání kojenců a batolat v Trutnově. Oslovila jsem dvě spolupracovnice, Evu Mükschovou a Věrku Mejsnarovou. Společně jsme oslovily Městský úřad s projektem mateřského centra. Nepodařilo se nám ale sehnat prostory, a tak myšlenka usnula a čekala na další příležitost. Ta přišla roku 2000, jako nabídka práce ve vrchlabském DDM. To dostalo prostory v mateřské škole Komenského, které byly pro nás naprosto ideální. Svůj předčasný nástup do práce jsem podmínila tím, že v prvním patře nových prostor vznikne mateřské centrum, a dopadlo to,“ dodává Kubátová.

V původních prostorách centrum fungovalo až do června 2011, kdy byla Kopretina nucena prostory opustit z důvodu rozšiřování kapacit mateřské školky. Následovalo nelehké období fungování v provizorních a nevyhovujících prostorách, opakované stěhování, ale i to se podařilo centru překonat. Až v únoru 2013, po rekonstrukci místnosti, dříve používaných tanečním studiem Oliver, se Kopretina opět mohla vrátit do budovy mateřské školy v Komenského ulici.

Začátkem letošního roku bylo zvoleno nové vedení Kopretiny. Dlouhodobé fungování Kopretiny je obdivuhodné i z toho hlediska, že se jeho vedení i osazenstvo neustále proměňuje s tím, jak děti odrůstají a ženy z Kopretiny se vrací ke své práci. Štafetu vedení pak na dalších několik let přebírají další maminky. Uvolněných míst po Petře Kratochvílové a Evě Hruškové se nyní ujaly jednatelky Jana Hrušková a Svatava Korbellová.

Vedení Kopretiny je relativně nové a přeje si, aby centrum fungovalo jako za starého vedení. „Vedení Kopretiny je relativně nové, ale pevně věříme, že vše zvládneme tak dobře jako naše předchůdkyně. Naším hlavním cílem je udržet chod centra pro další generace,“ říká novopečená jednatelka Kopretiny Jana Hrušková. „Letos je také výročí 30 let od založení prvního rodinného centra v republice a 20 let slaví Síť pro rodinu, která všechna centra sdružuje. Plánujeme se zúčastnit Festivalu rodiny, od 6. května do 9. června. 13. května se pak koná velká akce v Trutnově, i tam se chceme prezentovat,“ dodává Jana Hrušková.

Centrum se také stalo členem Sítě mateřských center a obdrželo ocenění Společnost přátelská rodině. Budova v Komenského ulici, ve které centrum sídlí společně s mateřskou školou, patří městu, které Kopretině poskytuje výrazně příznivější podmínky z hlediska energie a prostor než naprostá většina ostatních měst jiným mateřským centrům. „Kopretina má obrovskou podporu od města Vrchlabí. Město nás podporuje v našich akcích, kdy jsme

například mohli pořádát Dětské odpoledne před zámekem, ale také při běžném provozu. Poskytuje nám prostory, přispívá na provozní náklady a pomáhá s rekonstrukcí. Jsme velmi vděční za takto úzkou spolupráci,“ připomíná Petra Kratochvílová, která působila ve vedení Kopretiny před příchodem nového vedení. „Maminky, které nám pomáhají s provozem Kopretiny nebo oblíbených burz oblečení, i jednatelky dělají svou práci zadarmo,“ doplňuje ji Jana Hrušková. „Jednatelky i ostatní maminky se nám v Kopretině střídají po dobu mateřské. Po nástupu do práce se to už nedá stíhat. S dostatkem maminek a tatínků, kteří by nám pomohli s provozem centra, teď trochu bojujeme. Mnoho dobrovolníků odešlo z mateřské a už nemají tolik času jako dříve. Jakoukoli pomoc bychom jedině uvítali,“ dodává Hrušková.

Stejně jako na další podobná zařízení, tak i na Rodinné centrum Kopretina dopadla pandemie koronaviru, která vypukla před dvěma lety. „Covid nás velmi zasáhl. Nemohlo být skutečně mnoho přednášek, kurzů a workshopů, které vyžadovaly osobní účast a nešlo je přesunout do online světa. Na několik týdnů jsme museli centrum veřejnosti úplně uzavřít, tato uzavěrka měla jak finanční, tak i společenský dopad, kdy děti byly vytrženy z kolektivu, který jim v době uzavření velmi chyběl. Pro některá centra byl covid likvidační. Díky velké podpoře od města Vrchlabí jsme nebyli v takové finanční tísní jako některá centra, abychom museli činnost přerušit či úplně uzavřít,“ uzavírá Eva Hrušková. ■

INZERCE

NOVÁ KOLEGYNĚ, NEBO KOLEGA

PRO NAŠI NOVOU POBOČKU

Máte SŠ vzdělání?
Baví Vás práce s lidmi?
Chcete být součástí skvělého týmu?

Nováčky vše naučíme,
profesionálům pomůžeme.

Vlasta Kolaříková: 777 845 366; vlasta.kolarikova@obchod.uniqa.cz

Městský park čeká...

My, co žijeme ve Vrchlabí, máme nevidané štěstí. Přímo v centru města se rozkládá osmihektarový Zámecký park, jehož zeleň rádi vyhledáváme jako klidné útočiště. Chceme-li jít na delší pohodlnou, ale zajímavou procházku, můžeme se vydat na jihozápadní okraj města k rybníku Kačák. Jeho bezprostřední okolí nabízí odpočinek s rodinou či přáteli, vodní plocha nejrůznější formy ráchání podle našeho gusta nebo třeba pozorování světa vodních ptáků. V těsném sousedství Kačáku se setkáme s přírodní památkou Vejsplachy, kde můžeme vstoupit po povalovém chodníku do tajuplného světa starých vrb a mokřadu vachtové louky.

☛ ZDEŇKA FLOUSKOVÁ
OKRAŠLOVACÍ SPOLEK VE VRCHLABÍ

A to není všechno. Na úbočí nad středem města na nás do třetice kývají pestré koruny stromů Městského parku. Okrašlovací spolek mu v poslední době věnuje hodně pozornosti. Jak jsme již psali, parku je přes sto let a jeho porosty se rozpadají, dozívající stromů s každou vichřicí ubývá. Je třeba vytvořit novou vizi, nový projekt na rekonstrukci zeleně a společenské role parku. Okrašlovací spolek na konci loňského roku završil dvouleté shromažďování postřehů a názorů k parku z řad veřejnosti a uspořádal veřejnou debatu o jeho budoucnosti.

Co tedy víme? Městský park vyhledávají místní (hojně) i vzdálenější obyvatelé Vrchlabí (venčení pejsků a dětí), mateřské školky, školy, skauti a sportovní oddíly. Všichni tu nalézají klidové místo a prostor pro relaxaci, bezpečný prostor pro dětskou hru a volný pohyb v přírodě. Park představuje jakési přírodní prostředí ve městě. Potkáme tu ale i návštěvníky Vrchlabí, turisty, kteří zde zahajují pěší či běžecký výlet do hor. Ti všichni jsou s nabídkou místa spokojeni.

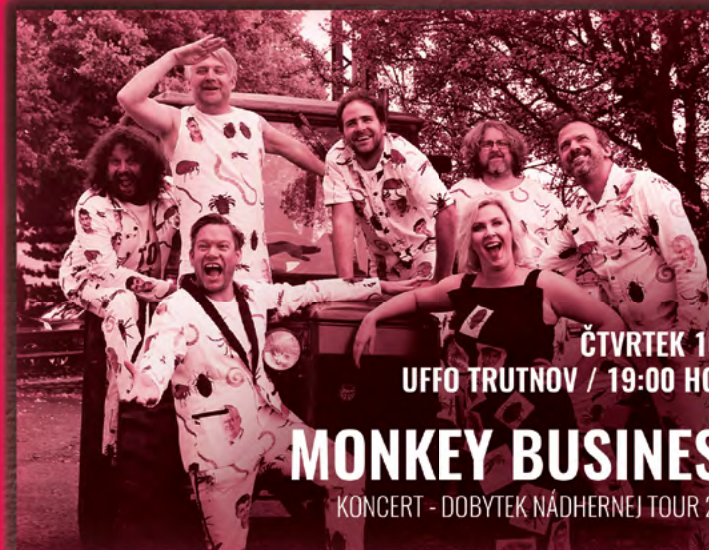
Ale současný stav se může nepříjemně rychle změnit. Stromy rostou k dospělosti desítky let a je třeba na vše pamatovat s předstihem. Největší úkol je

nyní udržet a obnovit zeleň v parku. Žijeme našťastí v době, kdy je možné čerpat na výsadby stromů a keřů finance z celé řady grantových programů. Je třeba jen připravit dobrý projekt.

Další kapitolou v debatních úvahách bylo vymezení společenské role parku. Shodli jsme se, že je nezbytné oživit park, vytvořit zde zajímavý cíl, jakýsi „magnet“, motivující občany města, aby do parku několikrát ročně zašli. Pro tento účel se nabízí plocha bývalého altánu. Řešení místa by mělo vzejít z architektonické soutěže (profesionálové, místní gymnazisté či studenti architektury). Měl by zde být prostor pro zážitek, společné akce, piknik a hru. Vzniklý prvek by neměl přehlušit jedinečnost přírodního prostředí, měl by pracovat s přírodním materiálem a respektovat charakter prostoru. Místo by mělo zůstat bezobslužné, bez napojení na síť.

Veřejnost se shodla také na potřebě doplnit do parku rozptýlené přírodní herní prvky, a to zejména dole u hřiště a dál při výstupových pěšinách. Hřiště lze pojímat i jako amfiteátr – divadlo. V celém povídání o nové koncepci parku rezonuje přání zachovat také jeho dosavadní intimitu. Od ohniště směrem k elektrovodu nechat park jako „divočejší“ přírodní prostor a místo pro relaxaci a klid s mírným podrostem keřů.

My, co žijeme ve Vrchlabí, máme nevidané štěstí. Naši předkové vybudovali a zachovali přímo ve městě dva velké parky a při okraji významnou přírodní lokalitu. Nyní je na nás, abychom toto dědictví udržovali a v pořádku předali dalším generacím. Nesmíme zanedbat správný okamžik. Jak známo, stromy umírají ve stoje... ■

ČTVRTEK 10. 3.
UFFO TRUTNOV / 19:00 HODIN

MONKEY BUSINESS

KONCERT - DOBYTEK NÁDHERNEJ TOUR 2022

SONDA DO VZTAHU
MUŽE A ŽENY

PÁTEK 25. 3.
UFFO TRUTNOV / 19:00 HODIN

SOUKROMÉ ROZHOVORY

JEDL Z. S.

ŠKODA AUTO vyrobila ve Vrchlabí již čtyřmiliontou převodovku DQ200

Letos v říjnu tomu bude již deset, co se ve vrchlabském závodě ŠKODA AUTO vyrábějí přímo řazené automatické převodovky DQ200. K tomuto významnému kulatému jubileu si zdejší zaměstnanci s mírným předstihem nadělili jubilejní a takéž kulatý dárek – vyrobili již čtyřmiliontý kus tohoto důležitého komponentu.

Dvouspojkové převodovky se nejvíce používají v modelech automobilky ŠKODA AUTO. Z celkové produkce ve Vrchlabí vyrobených převodovek končí pod kapotou automobilů s okřídleným šípem v logu její necelá polovina.

Ostatní převodovky se používají ve vozech dalších koncernových značek. Největšími odběrateli tohoto důležitého komponentu jsou Německo (15 %),

Turecko (12 %) a Česká republika (10 %), ale rovněž i Velká Británie (7 %), Izrael (6 %) či Polsko (6 %). Automobilka ŠKODA AUTO při výrobě automatických převodovek DQ200 sází na technologii z oblasti Průmyslu 4.0.

Čtyřmiliontou vyrobenou převodovku vnímají jako významný mezník i zástupci vedení vrchlabského závodu. „Dnešní výrobní jubileum je skvělým úspěchem celého týmu a podtrhuje technickou kompetenci našich zaměstnanců,“ říká Ivan Slimák, vedoucí závodu ŠKODA AUTO ve Vrchlabí. „Ve výrobě důsledně a komplexně sázíme na technologii z oblasti Průmyslu 4.0 a závod ve Vrchlabí jsme tak etablovali jako důležitý strategický pilíř koncernové výroby komponent,“ dodává.

Produkcí automatické dvouspojkové převodovky DQ 200 zahájil závod po své kompletní přestavbě a rozšíření v říjnu 2012. Investice do nových hal a zavedení výroby převodovek dosáhly 6,5 miliardy korun, celková modernizace závodu pak trvala 18 měsíců. Do začátku roku 2018 vrchlabský závod postupnými kroky zvedl výrobní kapacitu na 2200 převodovek denně, kterou později ještě mírně zvýšili na současných 2300 převodovek denně.

CO2 neutrální výroba

Díky mnoha různým opatřením vyrábí vrchlabský závod na výrobu komponent od konce roku 2020 jako první závod české automobilky s ne-

utrálními emisemi CO2. Optimální energetickou efektivitu zaručují nejmodernější stroje, chladicí a mazací kapaliny, které se v některých případech používají opakovaně, a využití lithiových baterií v dopravních systémech.

Procesy a postupy jsou ve vysoké míře digitalizované a využívají technologie z oblasti Průmyslu 4.0. Díly mezi CNC obráběcími stroji a měrovým centrem například převáží autonomní transportní robot, zatímco kované hřídele odebrává a ukládá na pozici chytrý manipulační robot. Systém, který si automobilka sama vyvinula, vyhodnocuje prostřednictvím algoritmů záběry 3D kamer a na jejich základě pak řídí pohyby cha- pače robotu. ■

Podnikání je pro mne hra

Vrchlabský rodák David Holas o sobě říká, že nikdy nebyl školní typ. Když byl na vysoké škole, místo vysedávání v přednáškové aule raději pracoval a podnikal. Práce, podnikání a vydělávání peněz se staly jeho vášní. Ve velkém rozhovoru pro Vrchlabinky vzpomíná na svoje dětství, podnikatelské začátky a popisuje, jak uváděl v život svoje první podnikatelské projekty.

📷 JIŘÍ ŠTEFEK. FOTO: PETR TICHÁČEK

Scházíme se v neděli, což obvykle bývá den, kdy většina lidí nepracuje. Jak to máte vy?

Já pracuji pořád. Když je potřeba.

Spíte tedy vůbec?

To jo. Když jsem byl na vysoké škole, tak jsem klidně spal i dvanáct hodin. Ale jak začne člověka něco bavit, stačí mu mnohem méně. Já se snažím držet alespoň šest hodin.

Nějaký volný čas ale máte, že ano?

Jistě.

Čemu ho věnujete?

Studuji byznys knihy. Dělán si různé matematické modely na nemovitosti. Takže se to točí pořád všechno dokola. Já to dělám jako vrcholový sport. Ale také regeneruji. Chodím do sauny, kde si hlava trochu odpočine, a medituji. Pro mě je byznys a podnikání středobod všeho. Starám se o své zdraví, abych byl odolný psychicky i fyzicky pro byznys.

Jaký druh literatury čtete nebo co studujete?

Poslouchám různé podcasty a rozhovory. Ale čtu také knížky, které se mi dostanou do ruky. Hlavně životopisy lidí, jako je Steve Jobs, Arnold Schwarzenegger a tak dále. U Schwarzeneggera je podstatné, že on uspěl ve třech oborech. Zajímavé je, že ho na začátku v Hollywoodu nechtěli. Přesto zamakal a uspěl. Pak zamířil do politiky a stal se guvernérem v Kalifornii. Zkrátka on je stroj na úspěch. Ale mám i zajímavé příběhy českých lidí. Například Oliver Dlouhý. Skrze něj jsem se dostal k investoru Jiří Hlavenkovi, který mi pomohl.

Než se pustíte do vašeho byznysu, zkuste se v kostce čtenářům představit.

Je mi 28 let. Podnikám od svých 23 let, kdy jsem na vysoké škole našetřil svými rukama 200 tisíc korun, a to dnes většina mladých lidí nedokáže. Původně jsem studoval na státní vysoké škole, ale u toho jsem nemohl moc pracovat a vydělávat a to mě brzdilo. Doma mi říkali, že jsem blázen, ať jsem zticha, učím se a nedělám vzdušné zámky.

To je přirozená reakce starostlivých rodičů, ne?

My jsme úplně normální rodina, která si nikdy nevyskakovala. Takže jsem ze státní vysoké školy šel na soukromou. Mimořadně, učil mě na ní pozdější ministr Karel Havlíček. Na soukromou školu jsem šel, abych měl více času na práci a podnikání. Táta mi tehdy říkal, že mi budou dávat úplně stejné množství peněz, jako když jsem chodil na státní školu. A když si vydělám více, mohu si to nechat. To byla kouzelná věta. Hned jsem proto studium přehodil na dálkové a začal jsem pracovat na plný úvazek. A najednou jsem si vydělával třeba 27 tisíc, ale na živobytí jsem jako student potřeboval jen

sedm tisíc. Dvacet jsem si dával stranou. Ale pozor, musel jsem ještě platit školné, které nebylo žádná laciná záležitost. Ročně to bylo nějakých 55 tisíc.

V čem jste pracoval?

Pracoval jsem v DHL a tam jsem si vydělával tyto peníze. Rozvázal jsem zásilky.

Jak jste to zvládal? Tohle je opravdu zabíjáčká práce na čas a energii.

To je. Ale mě škola nebvila. Takže jsem stále pracoval, a když jsem měl dovolenou, tak jsem se učil nebo chodil na zkoušky a psal práce.

Našetřil jste si peníze. Do čeho jste se pustil?

Jako první jsem založil firmu a koupil Volkswagen Caddy. Začal jsem hledat první klientelu. Zpočátku byli prvními klienty malé e-shopy, květinářství v Praze a tak dále. Už po třech měsících jsem koupil druhé auto a najal jsem prvního brigádníka. Jednoho krásného dne jsem přišel do Florentina v Praze, kam jsem něco doručoval, a tam byl jeden vedoucí DHL. Dali jsme se do řeči a on se ptal,

INZERCE

Nástrojárna NAF Vrchlabí s.r.o.
Bucharova 194
543 01 Vrchlabí

hledá pracovníky do svého týmu na pozice:

Operátor CNC strojů	Specialista nákupu a prodeje	Nabízíme:
<p>Požadujeme:</p> <ul style="list-style-type: none"> • vyučení a praxe ve strojírenství • praxe v obsluze CNC strojů (pokud nebude, zaučíme) • orientace ve výkresové dokumentaci • manuální zručnost, dochvilnost, spolehlivost 	<p>Požadujeme:</p> <ul style="list-style-type: none"> • středoškolské nebo vysokoškolské vzdělání technického směru • výbornou znalost anglického jazyka • práce na PC (World, Excel, Power Point) • řídičský průkaz sk. B- aktivní řidič • výbornou vyjednávací schopnost a technickou zdatnost • Schopnost prosadit a realizovat 	<ul style="list-style-type: none"> • zajímavé finanční ohodnocení • práci v přátelském kolektivu • pracovní doba 37,5 hod./ týden • odborné zaškolení • příspěvek na stravování • příspěvek na penzijní nebo životní pojištění

Nástup možný ihned nebo po dohodě, kontakt: 777 670 510, jana.beranova@nastrojarna-naf.cz

Vedoucí výroby

Hledáme tebe!

- protože máš skvělé komunikační schopnosti
- dokážeš vést a motivovat ostatní
- nezalekneš se nových výzev a umíš se i usmát

Nepožadujeme málo, ale toho, kdo si věří, má pozitivní přístup k práci i k životu, rádi oceníme a uvítáme v našem příjemném kolektivu.

Více si toho řekneme po telefonu a ještě více při osobní schůzce.

Jestli víš, že potřebujeme právě tebe, tak neváhej a zavolej Monice: 737 279 792

www.pratr.cz

Jestli jim nechci nějak pomoci. Tak jsme se domluvili, ale říkal jsem jim, že už jediné fakturačně a chci dělat vlastní byznys. Pak jsem jel do Hradce Králové a volali mi, že bychom se mohli domluvit na nějakých trasách, které budou potřebovat. Byla to šílená doba. Když člověk začínal podnikat, tak mu nikdo nepůjčil. Já jsem podepsal v lednu smlouvu a na konci února jsem měl přistavená dvě auta. Začali jsme vozit první zásilky, byli jsme tři nebo čtyři. Potom jsem to stále rozšiřoval a budoval, ale podvědomě jsem tušil, že nechci být závislý obchodně na jedné noze.

Počkejte, musíme ještě něco dovysvětlit. Říkal jste, že v té době bylo těžké sehnat peníze, ale pak jste auta přece jen získal. To jste skoro kouzelník. Nebo jak se vám to povedlo?

Bylo to tak, že v DHL byl jeden chlap v té době již partnerem DHL jako dopravce a ten měl známého, se kterým hrál hokej, a to byl ředitel Fordu, kterému poradil či doporučil, aby mi úplně nová auta pronajal, přestože to bude pro mne o něco dražší.

On se za vás zaručil?

Ne, to ne. On mu prostě řekl, že jsem normální. A aby to se mnou zkusil. Vyšlo to.

Tohle ale nebývá obvyklý způsob pro start podnikání. Ale tady nešlo o moc peněz. Řekněme jednalo se o nějakých 35 tisíc korun měsíčně.

Ale jak se o vás dozvěděli klienti?

Já se schoval pod DHL a ta společnost nám lífrovala klienty.

Vy jste byl něco jako franšizant?

Něco na ten způsob, ale v logistice to takto nefunguje. My jsme na konci toho pomyslného řetízku, který dodává zásilky ke koncovému zákazníkovi nebo to od něj vyzvedává a vozí to. Je to jediný styk zákazníka s DHL a je důležitý. DHL se díky tomu může věnovat celému procesu a svým letadlům, proto to děláme my a jim ubudou starosti.

Posuňme se dál. Kromě logistiky jste aktivní i v realitách.

Dnes už hlavně v realitách.

Čemu se v nich věnujete?

Ještě se na skok vrátím k DHL. Tam jsem si uvědomil, že v této partnerské smlouvě nikdy nevydělám miliardu.

Váš cíl je vydělat miliardu?

Klidně víc. Ale miliarda je nějaká meta. V DHL jsem si uvědomil, že mě tam nikdy nepustí, abych byl obrovský. Tak jsem si řekl, že musím udělat něco svého. Tehdy mi došlo, že v Česku by se mohlo z e-shopu doručovat ještě ten den a nikdo to tu pořádně nedělal. Začal jsem znovu hledat ty nejlepší lidi a našli jsme s agenturou, která se o mě starala, jednoho člověka, který se mnou začal dělat byznys plán, a na něj jsem chtěl získat miliony korun od investorů.

Jak to probíhalo?

Byl jsem přednášet na jedné akci, kde se představují nápady a vyjednáva se s investory o penězích a podílech. Tam to nevyšlo, ale říkali mi, že svoji prezentaci a vystupování musím trénovat, trénovat a trénovat, že to příště bude lepší. A já jsem to tak necítil. Říkal jsem si, že budu mluvit přirozeně tak a nechci nic trénovat. Jednoho dne jsem si šel koupit časopis Forbes a tam jsem si přečetl, že Jiří Hlavenka prodal společnost Kiwi (vyhledávač letenek, pozn. autora) a že se v Česku zakládá nový investiční fond. Poslali jsme tam e-mailem náš byznysplán, který měl asi 70 stránek. A tuším, že onoho dne, kdy zemřel Karel Gott, jsem jel do Brna. Byl jsem nervózní, ale když jsem vzal za kliku a vešel dovnitř, tak za pět minut bylo hotovo. Seděli tam hodně bohatí lidi, tedy ne pouze Hlavenka, a ptali se na kde co. Na rovinu, byl to dost rizikový byznys rozvážet zásilky ještě ten den od objednání. Nicméně za nějaké dva či tři měsíce jsem měl peníze od nich na účtu. Výši samozřejmě nemůžu prozradit.

Co za to chtěli?

25 procent ve firmě. To DHL bylo úplně stranou a ze všeho vyňaté, takže jsem nadále držel 100 procent, ale v nově vzniklém projektu 75 procent.

Co je s tou firmou nyní?

Firma běží dál, ale projekt s Jiřím Hlavenkou je uzavřen. Fungovali jsme v Praze, kde je největší trh a bylo tam nejvíce zásilek. Kdyby to šlo, tak bychom to dělali dále. Měli jsme i dobré e-shopy a docela i rozumný systém, který byl propojen s internetovými obchody. Ale zjišťovali jsme, že to nedává smysl a nefunguje to. Tedy, že to není třeba jedna zakázka z deseti, ale jedna ze tří set. My jsme to ještě nějakou dobu tlačili a snažili se jet. Měli jsme třeba třicet e-shopů, ale zásilek bylo málo. Zkrátka jsme se nechali uchláchnit, kdy například nějaké

renomované agentury říkaly, že do pěti či osmi let to bude tak, že bude čtvrtina zásilek ten den doručena. V Americe to tak například funguje. Ale tady, i když je to o pár korun dražší, tomu lidé tak nedůvěřují. Tak jsme se dohodli, že to ukončíme. To se ale stalo až potom, co já jsem přešel plynule na byty.

Jak jste se vypořádali s investory? Neříkejte, že vám půjčili nemalé peníze a pak vás nechali jen tak vystoupit?

Nepůjčili, to byla riziková investice za podíl. Není to půjčka. Takže, když se projekt podaří, tak se při prodeji firmy peníze rozdělí podle podílů, a když se nepodaří, tak se projekt ukončí.

Co následovalo po opuštění projektu? Jak jste se dostal k bytům?

Ve 25 letech jsem si koupil pěkný auto, Audi A8. Přemýšlel jsem, co chci dělat dál. Věděl jsem však, že chci dělat obchod. Tak jsem si v srpnu 2020 řekl, že už si nebudu kupovat auta a že ty peníze někam dám. Já jsem hravej. Jsem schopen hrát například tenis o hodně peněz. Baví mě to. Podnikání je pro mě hra. Jel jsem do Ústí nad Labem. V centru jsem si prošel pár bytů a koupil jsem si svůj první byt. Stál mě zhruba tolik peněz, jako stál byt ve Vrchlabí před osmi lety.

Co bylo dál?

Za další tři měsíce jsem koupil další byt, levnější a menší. Tehdy mi realiták při prodeji druhého řekl: „Ukažte mi, co jste koupil“ a pak to zhodnotil, že to byla dobrá koupě, protože o tři měsíce později takové byty byly o 250 tisíc dražší. Tak jsem si říkal, že by bylo dobré toho koupit více. Deset bytů, dvacet, padesát. Začal jsem se po tom pít. Opět vystala nutnost najít ty nejlepší lidi. Internet je plný odborníků, kteří vám však nic neřeknou. Ale jednoho člověka jsem nakonec našel. Viděl jsem ho na videu, tak jsem mu napsal zprávu. Neodpověděl na ni asi 10 minut, proto jsem mu zavolaal, cítil jsem nutkání to řešit ihned. Řekl jsem mu, že jsem ho viděl na videu, mám takové možnosti, chci toho koupit co nejvíce a jet na nejvyšší riziko a on byl nadšený. Řekl si sice strašlivě velké peníze za poradenství, ale já to akceptoval. Sešli jsme se za měsíc a tam mi ukázal, co všechno se svým potenciálem můžu udělat. Připravili jsme plán na nákup 43 bytů. Udělal jsem všechno, co mi řekl. K bytům jsem si udělal opravdu detailní kartotéku. Dnes jsou totiž inzeráty na různých webech a ni-

kdo z toho nedělá historii. Změní se realitka, zmizí z inzerce, mění se ceny a tak dále. Já jsem si každý měsíc ty inzeráty tiskl. Pak už na to ale nebyl čas. Takže jsem začal kupovat celé baráky. Ti prodejci jsou vesměs typově stejní lidé, starší a už takoví unavení, nakonec většina domů ani nebyla v inzerci a prodali mi jich víc. K řadě baráků přišli v exekucích nebo v dědictví. Nicméně než se ty obchody dotáhnou do konce, tak to ještě zabere hodně času. V bance často bývají problémy, vše visí doslova na vlásku. Jedu na hraně toho, co mi půjčí.

A jak to funguje dál? Vy baráky koupíte, dáte je do kupy a prodáte dál?

Já je kupuji za účelem dalšího nájmu. Já mám roční souhrnnou průměrnou výnosnost 11,09 procenta, takže za devět let jsou ty byty z výnosů z nájmu doma. Ale je důležité říci, že kupuji baráky, kterých se lidé bojí. Já pracuji se strachem. Ať už se jedná o nájemníky, nebo se některé domy musí opravit, třeba jeden byl prasklý, takže jsem musel zapojit statiky, jestli se to dá opravit a za kolik, aby to dávalo smysl.

Takové investice jistě nejsou nezákonné, ale řada lidí by vás mohla považovat či již považuje za cynického spekulanta, zatímco oni mají problém sehnat bydle. Co byste jim na to řekl?

Pro posílení
našeho týmu
ve výrobním závodě
VRCHLABÍ
přijmeme
muže i ženy
na pozice

- nákupčí
- operátor CNC
- elektrikář

ARGO
HYTOS

Vyvíjíme, vyrábíme a nabízíme našim zákazníkům hydraulické prvky a složitá systémová řešení z jedné ruky.

zaměstnanecké **benefity**

- 25 dní dovolené
- odměny před dovolenou a Vánoce
- dotované stravování v závodní jídelně od 28 Kč
- dotovaný sortiment v nápojových a jídelních automatech
- příspěvek na penzijní připojištění 750 Kč/měsíc
- Cafeterie Benefit ARGO-HYTOS 12.000 Kč/rok
- výhodné mobilní tarify: až 10 čísel pro jednoho zaměstnance
- odměna za doporučení nového kolegy 12.000 Kč
- věrnostní příspěvky
- firemní akce
- dny zdraví
- vzdělávací kurzy a školení
- jazyková výuka
- stipendijní programy pro studenty

VAŠE
PŘÍLEŽITOST
NÁŠ SPOLEČNÝ
ÚSPĚCH

ARGO-HYTOS s.r.o.
Dělnická 1306
CZ 543 01 Vrchlabí
tel. +420 499 403 310 / 211
jobs.cz@argo-hytos.com
www.argo-hytos.com

Sledujte nás: ARGO HYTOS Czech Republic

Je pravdou, že ve Vrchlabí je vlastní bydlení opravdu drahá záležitost, ale já nevlastním v našem městě ani metr. Naopak kupuji činžovní domy obsazené ze 70 procent a v čase uvádím na trh další byty k pronájmu. Češi jsou zbytečně moc upnutí na to vlastnit za každou cenu svoje bydlení. Na západě Evropy a hlavně v Německu je poměr lidí v pronájmech výrazně vyšší než v České republice, a to máme Německo za vzor.

Oпуст' me reality a dění v nich, protože o tom by se dalo asi hovořit dlouhé hodiny. Nicméně zpět do Vrchlabí. Vy jste se narodil tady a prožil jste tady dětství? Kam jste chodil na základku?

Na Liščí kopec. Řeknu vám to úplně na rovinu, na tyhle časy nevzpomínám moc rád. Neříkám, že ta škola byla špatná, to určitě ne. Ale ten systém byl špatnej. V sedmé třídě jsem si začal dělat různé modely, počítat a snít, jak by mohl člověk vydělávat. Celé mi to nějak nevycházelo a pak jsem přišel s tátou do VIP na hokej ve Vrchlabí. Tam byl Petr Dědek s Alešem Cermanem. A já jsem si tehdy říkal, že chci být jako oni a musím na to jinak – podniká-

ním. Konkrétně Aleš Cerman mě inspiroval odma-la, jezdili jsme s ním na fotbal do Kunčic a už v té době měl super auta a choval se ke mně vždycky perfektně, takže první vzor byl jasný. Větší inspiraci v Petrovi Dědkovi jsem uviděl až děle, když začal budovat svoje průmyslové haly, ale toho osobně neznám.

Ale jejich úspěch je zcela určitě vykoupen dřinou a velkým pracovním zářhem.

Samozřejmě. Dřina mi nevadí, ale důležité je snášet ten tlak. To asi moc lidí neumí.

Ale zpět do minulosti. Chodil jste na Liščák na základní školu. Kam vedly vaše kroky dál?

Podívejte, nebyl jsem žádný svatoušek. Měl jsem i dvojku z chování. Nicméně ještě jsem tady za Vrchlabí hrál hokej, ale v patnácti jsem skončil. Věděl jsem, že to moje hraní je na nic, hrál jsem špatně, takže bych nemohl hrát NHL, a to bylo jediné, co by mě zajímalo. Florbal mi šel, a tak jsem se přes Hradec Králové dostal pak do Pardubic a za ně jsem hrál juniorskou extraligu, ale tam jsem

taky skončil, protože jsem věděl, že tím neuživím rodinu. Na střední školu jsem šel na stavebku do Hradce Králové. To bylo hlavně kvůli tomu florbalu. Zajímalo mě město, ne škola. Na tu taky nemám dobré vzpomínky, protože mi neměla co dát v kontextu toho, co jsem chtěl dělat. Užíval jsem si dobrých kamarádů, florbalu a života a jel jsem skoro na hraně vyhození ze školy. Do té školy jsem vlastně šel jen proto, že jsem potřeboval maturitu, abych mohl jít na vysokou školu. Z Hradce Králové jsem šel do Pardubic na vysokou školu a odtud jsem zamířil během bakalářského studia do Prahy. Jenže pak přišel Jiří Hlavenka a všichni jsme se shodli, že další studium je zbytečný a brzdí mě. Tak jsem to ani nijak nepřerušoval. Zapáchnul jsem to a mám jenom toho bakaláře.

Jaké bylo vaše dětství a dospívání ve Vrchlabí? Předpokládám, že jste chodil i na diskotěky do Maxe...

Ne, za mě už byla Továrna v Jilemnici. Když jsem tam začal chodit, tak jsem to se ženskýma vůbec neuměl. Dneska je situace trochu jiná a jak už to tak u chlapů bývá, začalo mi to jít až kolem dvacítky.

Máte teď nějakou přítelkyni?

Teď nemám. S jednou slečnou jsme se rozešli relativně nedávno. Občas se taky potkám s jinou bývalou přítelkyní, zřejmě se máme pořád rádi, ale ona se chlapů bojí a mě dvakrát tolik.

Soudě podle vašich odpovědí to na mě působí, že přistupujete k výběru své partnerky jako k investorskému riziku...

Ne, já se řídím podle toho, jak to cítím. Někdo má

dítě až ve čtyřiceti. Ale rodinu a děti chci, a proto tohle všechno dělám, abychom se měli dobře, ale nebudu nikoho rozmazlovat. Zároveň to, že je někdo dobrý v obchodě, neznamená, že bude dobrý manžel nebo otec, dneska každý mladý člověk ví, co si má koupit za mobil, auto nebo lyže, ale skoro neví, co je to být dobrý manžel nebo hlava rodiny.

Vidím, že vydělávání peněz je pro vás nejen vášní, ale doslova posedlostí. Nelimituje vás něco jako jejich mezní užitek? Když si někdo vydělá dvacet milionů, je šťastný, protože peníze má a může si leccos dovolit. Když těch milionů vydělá třicet, tak je opravdu jednou a půlkrát více šťastný, než když jich vydělá „jen“ dvacet?

Já peníze ale neutráčím za žádné svoje blbosti. Já se snažím stále se držet toho poměru útrát k výdělku, jak už jsem to měl nastavené na vysoké škole. Já to nehromadím na kupu, peníze dále investuji. Jak říkám, pro mě je to celé hra. Jsem z rodiny gamblerů a já ten puď mám taky. Já ho přeměňuji do toho podnikání. Ale pozor! V kombinaci s matematikou. Proto nemusím chodit do kasina, ale já si ho vytvářím. Podnikání, to je ten můj gambling, tam je moje hra...

Ale ne každý gambler skončí dobře a i vás to může stáhnout dolů.

To jistě, podnikání může stáhnout každého. Byl tady covid, a přestože to restaurace dělaly dobře, tak to nemusely přežít. Proto dělám víc oborů, ale je důležité umět riziko kvantifikovat a umět s ním pracovat.

Srovnávat covid a gamblování – není toto srovnání už za hranou?

Moje podnikání je riskantní v tom, že jsou na něj nabalené velké úvěry, ale jen v absolutní hodnotě. Mě tohle naopak baví, já to vyhledávám. Když se nic neděje a je nuda, tak mě to nebaví a jsem nešťastný. Nehledě na to, že je vše spočítané v různých scénářích.

Lidé, kteří hodně v podnikání riskují, mívají sklony k pití, ale třeba i špatně spí. Jak jste na tom vy?

Já mám nyní špatné spaní jen z jedné věci, a to z té, že jsem ty některé nemovitosti podepsal už v srpnu za nějaké ceny. A nyní jak všechno roste a než se učelají všechny revize, posudky a tak dále, tak to bude trvat, než se to přepíše. Já se pak bojím, že mi někdo cukne a já přijdu o rezervační poplatky a hlavně, že mi to pak vůbec neprodají. Ale já

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA
MINISTERSTVA VNITRA ČR 211

Získejte až **8000 Kč** na očkování pro čtyřčlennou rodinu

Nově můžete o příspěvek z Fondu prevence žádat

ONLINE

www.211.cz

Přihlaste se k nám do **31. března 2022**
Klientské centrum **Trutnov** - Horská 634

nemám potenciál do toho jít úplně naplno, protože nejsem žádný boháč. Mám mít jen nějakých 82 bytů. Momentálně jich mám 44 a zbylých 38 je podepsaných a dokončují se obchody s právníky, protože se kupují celé společnosti vlastníci ty činovní domy.

Počkejte, pokud vlastníte 82 bytů, tak při jejich současných cenách se váš majetek pohybuje v řádu stovek milionů korun.

Teď v tento moment ne, ale devítimístná suma to v čase určitě bude.

Chystáte něco podobného i tady ve Vrchlabí nebo okolí?

Ne. Protože tady ceny jsou takové, že na nájmu toho moc nevydělám. Ale Trutnov je zajímavý. Tam ty ceny jsou zatím k velikosti města relativně nízké, jejich cena navíc poroste, až se tam dostává dálnice. Nicméně já bych u bytů nechtěl vydržet navždy. Tohle je taková moje investorská brigáda.

Když přijedete na víkend do Vrchlabí za rodiči, jak se vám líbí naše město?

Neskutečně se mi líbí. Všude o něm mluvím. Říkám, že to je taková malá Praha. Jsou tady slušné obchody, slušné restaurace, jsou tady peníze. Možná mi chybí, že na tom tady fotbal není lépe, tedy alespoň ve srovnání s hokejem. Kdyby se tu hrála alespoň divize, bylo by to super.

Když to shrnu: vaše odpovědi byly někdy hodně svérázné, otevřené, ale i drsné. Dovedete odhadnout, jak bude reagovat vaše rodina či okolí na tento rozhovor, až vyjde?

Lidi mě takhle znají, nebude to pro ně nic překvapivého. Mám svůj styl.

Co byste chtěl vzkázat čtenářům, které třeba i zaujal váš příběh?

Ať dělají, co je baví. Když vás něco baví, tak nepočítáte čas a vše se začne točit kolem vaší vášně. Každý, kdo chodí po dně a chce nahoru, musí hodně makat. ■

HLEDÁME SEŘIZOVAČE

Máme tisíce výrobků, které se dotýkají života téměř každého z nás. Nová auta díky nim jezdí a jsou čistější. V trutnovských halách jich vyrábíme miliony ročně a i to je málo.

Rosteme a potřebujeme další šikovné ruce. Zkušební profici i čerství absolventi, máme tu práci pro vás.

Šikovným kandidátům a kandidátkám nabízíme nástupní bonus 30 000 Kč.

Vitesco Technologies, Trutnov - práce, co má smysl a budoucnost

INZERCE

PŘIJĎTE PODPOŘIT SPORT VE VRCHLABÍ

SPORTOVEC MĚSTA VRCHLABÍ

29/3/2022 / ve čtvrtek od 18 hodin
KD Střelnice Vrchlabí

- > Za účasti významných sportovců z Vrchlabí.
- > Video a foto reportáže ze zákulisí vrchlabských talentů, které jinde nevidíte.
- > Exhibice Dominika Nekolného – několikanásobný mistr světa v BMX Flatland.
- > Moderuje Petr Ticháček.

2021

www.vitesco.jobs.cz
personalni.trutnov@vitesco.com

K biatlonu mě přivedla skvělá parta

Zdeňka Vlášková (rozená Vejnarová) zažila jako biatlonistka troje zimní olympijské hry a mnoho dalších závodů. V rozhovoru pro Vrchlabinky vzpomínala na své začátky, zhodnotila, jak sport ovlivnil její život, a představuje svoji běžeckou lyžařskou školu, které se věnuje nyní. Se Zdeňkou jsme si povídaly v jilemnické cukrárně. Společnost nám dělal i tříletý Vojtěšek.

☛ GABRIELA JAKOUBKOVÁ,
FOTO: ARCHIV ZDEŇKY VLÁŠKOVÉ

Vzpomenete na své sportovní začátky?

Vzpomínám a musím říci, že mé sportovní začátky byly podobné, jako jsou nyní u mého syna. K lyžování mě lákal tatínek. Vzpomínám například, že když jsme se chystali na návštěvu k babičce přes kopec do Víchové, rozhodl tatínek, že to zvládneme na lyžích. Většinou se mi nechtělo a snažila jsem se mu odporovat. Na druhém stupni základní školy jsem nastoupila do sportovní třídy a tam už jsem si běžky oblíbila. Měli jsme skvělého trenéra Josefa Erlebacha. Během mojí sportovní kariéry jsem na něj často vzpomínala. Na konci loňského roku bohužel zemřel.

Zkoušela jste v dětství i jiné sporty?

Vlastně ani ne. Na rozdíl od sestry jsem vždy byla spíše vytrvalostní typ, zatímco ona milovala míčové hry. Když jsme o tělocviku hráli například volejbal nebo basket, dá se říci, že jsem byla „poleno“.

Biatlon je v posledních letech u nás jeden z nejpoulnějších sportů. Ve vaší éře tomu ještě tak nebylo. Co vás na něm okouzlo?

V mém případě to bylo jednoduché. Můj otec byl trenérem českého národního biatlonového týmu a v době, kdy já sama se rozhodla pro biatlon, trénoval rakouskou reprezentaci. K biatlonu jsem tedy měla od malička blízko. Ve druhém ročníku na gymnáziu jsem se doma svěřila, že bych chtěla přestoupit z běžeckého lyžování na biatlon, ale

rodiče nebyli úplně nadšení. Přesto jsem si to prosadila, přinesla si domů tu „bouchačku“ a oni mě samozřejmě podporovali.

Proč myslíte, že nebyli rodiče z vašeho rozhodnutí věnovat se biatlonu nadšení?

Otec mě ke sportu vedl od malička, ale nemyslím si, že by ze mě chtěl mít vrcholovou sportovkyni. Dobře věděl, jaký je to dril a dřina. V klidu mi řekl, abych se nejdříve naučila pořádně lyžovat, a až za pár let se třeba můžeme bavit o tom, že si dám i flintu na záda. Jenomže na gymnáziu byla skvělá biatlonová parta, ke které mě to táhlo. Hlavně proto jsem si biatlon prosadila.

Studovala jste na sportovním gymnáziu v Jilemnici. Na které učitele nebo trenéry si vzpomenete?

Na gymnáziu v Jilemnici jsem prožila ta nejkrásnější léta svého mládí. Nic nás netrápilo, užili jsme si spoustu legrace a největší starostí byla maximálně čtyřka z fyziky. Trénovali jsme s Jindrou Šikolou, na něj opravdu moc ráda vzpomínám. A z profesorů? Určitě mě bavila například angličtina s Reginou Baranykovou.

Jaké tréninky vás bavily nejvíce a které jste naopak ráda neměla?

Jsem individualista, takže jsem měla ráda vytrva-

lostní tréninky maximálně ve dvou. A nebavilo mě posilování a sprinty.

Co vás během závodu dokázalo nejvíce rozhodit?

Vítr. Byla jsem vždy drobná, vážila jsem 40 kilogramů i s flintou. Když foukal silný vítr, věděla jsem už na startu, že nemám šanci, protože na střelnici terče nesestřelím. Věděla jsem, že nemám šanci, že netrefím ani stodolu.

Jaké podmínky a tratě vám naopak nejvíce vyhovovaly?

Troufnu si říci, že oproti některým jsem se dokázala trefit v mlze. Vyhovovaly mi dlouhé táhlé kopce a nevadila mi vysoká nadmořská výška. Větší šance jsem měla ve vytrvalostních závodech.

Jak jste vycházela se soupeřkami z jiných zemí? Můžete jmenovat, kdo vám byl v té době sympatický, s kým jste si rozuměla?

Legrace byla s Polkami, Slovenkami... Svého času jsem si byla blízko s Andreou Henkelovou z Německa.

Pravidelně jste se účastnila světových šampionátů, zmiňte prosím vaše největší úspěchy.

Byla jsem nervák, nedokázala jsem se připravit na velké akce. Za úspěšnou považuji svoji první olympiádu, která se konala v Salt Lake City. Cestou na letiště jsme havarovali, a proto jsme museli zůstat doma o týden déle. Prožili jsme velký šok, netrénovali, byli potlučení, a přesto jsem dokázala bodovat. Zpětně to tedy považuji za úspěch.

Vzpomenete na svůj nejsmolnější závod?

Mám dojem, že ke konci kariéry byly smolné všechny... V začátcích ve světovém poháru jsem strašně moc pokazila štafetu v Hochfilzenu. Bylo to tím, že jsem tenkrát ještě neměla dostatek zkušeností. Přebírala jsem štafetu hodně vpředu, myslím, že jsme jeli pátí. Všichni na mě křičeli, povzbuzovali mě. „Ležku“ jsem ještě nějak odstřílela a až k další střelbě držela stejně umístění, ale na „stojce“ se mi rozklepaly nohy a na terče jsem vůbec neviděla. Na osm ran jsem trefila snad jen dva terče, čekala mě tři trestná kola a já se propadla až na patnácté místo. Podobnou zkušeností si asi musí projít každý biatlonista.

V únoru se konaly zimní olympijské hry v Pekingu. Vy sama jste na olympiádě startovala třikrát. Na které z nich vzpomínáte nejraději?

Zdeňka Vlášková (40)

Bývalá česká reprezentantka v biatlonu Zdeňka Vlášková (rozená Vejnarová) se narodila 22. června 1981 v Jilemnici. Navštěvovala zde základní školu i sportovní gymnázium. Dále vystudovala policejní akademii. Její sportovní kariéra trvala patnáct let. Účastnila se mnoha závodů Světového poháru, Mistrovství světa a také třikrát zimních olympijských her. Nyní žije se svým manželem Michalem Vláškem (bývalým cyklistou a sdrůženářem) a synem Vojtěchem v Jilemnici.

Určitě na Salt Lake City. Hlavně proto, že to byla má první olympiáda a vše mi připadalo wow. Olympijská vesnice byla jen jedna. Když jsem pak viděla v jídelně všechna ta sportovní esa – francouzské krasobruslaře, na které jsem se dívala v televizi, nebo mi český hokejista řekl: „Ahoj, můžu si přisednout?“, bylo to úžasné! Jakmile jsme měli po závodech, trávili jsme v jídelně spoustu času, ne proto, abychom flámovali, ale proto, abychom si mohli povídat s ostatními sportovci. To byly pro mě osobně nezapomenutelné zážitky.

Když mluvíte o tom flámování – jak jste to tenkrát měli s pitím alkoholu a podobně? Probíhaly občas nějaké oslavy?

Kdepak, až po vrcholu sezóny občas nějaká diskotéka, ale pouze v komunitě biatlonistů. V tomto směru jsme byli velmi ukázněni.

A co dodržování správného stravovacího režimu?

V době sportovní kariéry jsem byla opravdu hubená. Mně říkali, abych jedla spíš víc než méně. Omezovat jsem se tak nikdy nemusela.

Závodní kariéru jste ukončila v roce 2011. Myslíte si, že to byl ten pravý čas odejít? Nelitovala jste toho?

Myslím, že to bylo dokonce pozdě a měla jsem ten krok udělat už o rok dříve. Poslední sezóna už pro mě a pro mou rodinu bylo velké trápení.

V reprezentaci jste strávila dlouhých patnáct let. Co vám ty roky přinesly a naopak, co vzaly?

Určitě mě naučily cílevědomosti, zodpovědnosti a zodpovědnosti. Tyto vlastnosti uplatňuji i v práci. A co mi vzaly? Možná bych více zvažovala, jakou školu studovat. Ničeho však nelituji, získala jsem spoustu úžasných zážitků.

Co tedy myslíte, že byste studovala?

Táhlo mě to k fyzioterapii.

Vystudovala jste policejní akademii. Z jakého důvodu jste volila právě tuto školu?

Přiznám se, že jsem na tuto školu nastoupila tak trochu z hecu. Cítila jsem, že potřebuji něco studovat a zároveň jsem věděla, že FTVS ani pedagogická fakulta to nebude. Tím, že jsme byli zaměstnaní u Ministerstva vnitra, zkusila jsem policejní akademii. Neměla jsem určitý cíl, jen jsem si říkala, že bych se jednou mohla uplatnit ve veřejné správě.

Co se podle vás za těch deset let po vašem odchodu v biatlonu změnilo?

Snad úplně všechno! My jsme žili v takové biatlonové bublině. Neměli jsme k dispozici žádnou sociální síť, nemohli komunikovat s ostatním světem. Občas jsme poskytli nějaký rozhovor, ale to bylo všechno. Dnes má každý svůj profil, musí komunikovat s fanoušky, se sponzory a tím jsou prostě takoví „otrkání“. My jsme z biatlonového světa vyšli, s prominutím, jako blbci. Po ukončení závodní kariéry jsem jen s překvapením zírala, jak tvrdá je realita všedního života.

S biatlonem jste se tedy rozloučila. Co bylo dál?

Vrhla jsem se do pořádání sportovních akcí, sportovního marketingu, sportovního oblečení, až jsem skončila v Praze u výrobce českých kol Author a tam jsem působila až do doby, než jsem se vrátila do Jilemnice a nastoupila na mateřskou dovolenou.

Na sport jste ale v žádném případě nezanevřela. Jaké jsou v současné době vaše sportovní aktivity?

Jak jsem už říkala, jsem individualista. Největší relax pro mě je, když si dám sluchátka na uši a proběhnu se deset kilometrů. Stále mám ráda běžky.

Dříve mě bavil i skialpinismus, jenže na to bych potřebovala více času, a to už s Vojtíškem nemám.

Máte vlastní lyžařskou školu ZdeňkyBěžky. Kdo se převážně do ní hlásí?

V loňském roce jsem byla příjemně překvapená, že se hodně hlásili lidé z Prahy. Ani nevím, jak na mě přišli. Samozřejmě, že první rok to byli klienti, kteří si mě vyhledali na doporučení mých přátel. Letos už „jedeme“ třetím rokem a okruh se rozšířil. Brzy mě dokonce čeká kurz, který povedu v angličtině. Netlačím ale na pilu, škola je fajn a беру ji spíše jako odreagování a koníček. Kdo má zájem, abych mu předala své zkušenosti, ráda to udělám.

A zájem mají spíše děti, nebo dospělí? Začátečníci, nebo pokročilí?

Většinou dospělí, 30+, lidé, kteří mají sport rádi, lyžují, ale nevědí, jak svoji jízdu zefektivnit.

Vášim životním partnerem je náš bývalý sdruženář a cyklista Michal Vlášek. Syn Vojtíšek uměl dříve na lyžích, nebo na kole?

Teď ho začaly trochu bavit běžky. Uvidíme. Rozhodně nebudeme nijak „tlačit na pilu“. Samozřejmě mu vše ukážeme a pak už on sám si zvolí cestu.

A byla byste ráda, kdyby si jednou zvolil dráhu profesionálního sportovce?

Asi ne. Víím, jaká je to dřina. Přála bych si, aby se věnoval nějakému sportu, třeba ještě na střední škole, a potom by mohl studovat. Nebylo by špatné, kdyby z něho byl doktor nebo architekt. (smích) Ba ne, do ničeho ho tlačit nemíním. Sportovní zážitky jsou super, ale člověk zase přichází o jiné. ■

Dětská jarní burza v Kopretině

Od 7. do 25. března bude v Rodinném centru Kopretina probíhat jarní burza dětského oblečení. Příjem zboží se uskuteční od 7. do 18. března od 9 do 12 hodin a v pondělí, středu a pátku pak ještě od 16 do 18 hodin. Zájem přinést zboží k prodeji je nutné ohlásit předem e-mailem. Toto přihlášení je potřeba udělat do 4. března do 16 hodin na e-mailové adrese burzakopretina@gmail.com. Informace na telefonu 739 084 133, 777 778 689. Přijímá se maximálně 50 kusů od jedné osoby. Manipulační poplatek činí 3 koruny za kus. Prodej zboží bude probíhat od 21. do 25. března od 8 do 12 a od 13 do 17 hodin. Prodej bude omezen počtem nakupujících osob v centru podle aktuálních pravidel.

Knihohraní ve Včele

Hromadí se vám doma knihy? Máte zaprášené deskové hry, které už nehrajete? Přijďte je prodat do Včely! V sobotu 19. března se koná v prostorách spolku Včela ve Vančurově ulici již druhé Knihohraní. Výběr knih a her k prodeji proběhne od 8 do 10 hodin. Do 16 hodin bude probíhat prodej a od 18 hodin pak výdej neprodaných knih, her a peněz za prodané. Manipulační poplatek je jedna koruna za kus.

V Kufru bude punkový koncert

Koncert pod názvem Zimní punk v Kufru bude v sobotu 19. března od 17 hodin v pivnici Kufr u vlakového nádraží. Pořadatelé prvně vyzkouší pořádání akce ve vnitřních prostorách. „Vystoupí němečtí matadoři The Higgins, rakouští legendární punkáči The Zsa Zsa Gabors, liberecká legenda Kohout plaší smrt a naši kamarádi, alko punkáči Víme Proč,“ stojí v pozvánce. Vstupné je 200 korun. (jř) ■

Odpovídá

Eva Danielisová

realitní makléřka

Porostou stále ceny nemovitostí?

V posledních letech se zvyšovaly ceny nemovitostí výrazným tempem. Vzhledem k nárůstu cen energií, zvýšení úrokových sazeb hypotečních úvěrů a zpřísnění kritérií v oblasti poskytování hypoték můžeme předpokládat, že zájem o koupi nemovitostí bude ochlazovat. Realitní boom je tedy již u konce.

Samozřejmě top lokality si ceny udrží a pravděpodobně zde i nadále budou ceny stále růst, ačkoliv určitě již mírnějším tempem. Lze dokonce očekávat také situaci, že se lidé začnou obávat budoucího propadu cen a budou se snažit rychle chytit ještě dobře prodát. V tu chvíli se na trhu může objevit více prodávajících než kupujících a ceny nemovitostí zahájí pokles. Takový scénář si však analytici prozatím nepřipouštějí.

Co se skutečně stane? To neví nikdo! Z mého pohledu je právě tato doba stále ještě výhodná k prodeji za opravdu dobrou cenu.

Zvažujete-li prodej, pronájem nebo chcete-li pouze radu pro své rozhodnutí, neváhejte nás navštívit v naší kanceláři. Konzultace poskytujeme ZDARMA každé úterý.

Nevíte, jakou tržní hodnotu má vaše nemovitost? Obraťte se na nás. Rádi vám poradíme zdarma u kávičky.

I. KRKONOŠSKÁ REALITNÍ
Pražská 88, 541 01 Trutnov | IČ: 62025635
Tel.: +420 776328418 | Tel.: +420 499732407
E-mail: eva.danielisova@krkonose-reality.cz
www.krkonose-reality.cz

Poslední závod míří do kin

Přesně na den 109. výročí tragédie (24. března 2022), při níž na hřebenech nejvyšších českých hor zahynuli lyžaři Bohumil Hanč a Václav Vrbata, vstoupí do kin nový český film Poslední závod. Snímek režiséra Tomáše Hodana, jenž je zároveň autorem námětu a scénáře, ukáže, co se tehdy při závodě běžkařů na 50 kilometrů opravdu stalo, bez dobových nánosů a polopravd. Do příběhu se tak vrací i důležitá postava Němce Emericha Ratha, který se s nasazením života snažil Hanče zachránit.

📌 MICHAL BOGÁŇ, FOTO: MAREK NOVOTNÝ

„Neměli jsme velké finanční rezervy, potřebovali jsme trochu štěstí a nakonec jsme ho měli hromadu. Snůh, vánice, vítr, mlhu i slunce. Dále obětavý štáb a výborné herce, kteří se nikdy nelekli přírodních podmínek, kterým jsme se museli přizpůsobit i s nimi bojovat. Také jsme cítili obrovskou podporu od krkonošských obyvatel, spousta z nich se na vzniku filmu podílela a bylo poznat, že nám moc drží palce,“ uvedl režisér Tomáš Hodan.

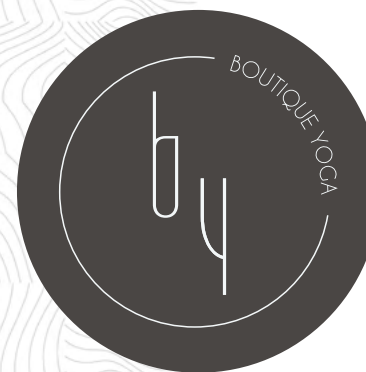
Film se v Krkonoších natáčel v loňském roce 32 dní. První klapka padla 21. února 2021 ve Františkově v Krkonoších. Filmaři se během dvou měsíců od konce února do konce dubna vydali na autentická místa na hřebenech Krkonoš, na Labskou boudu, kde strávili tři týdny, Medvědí boudy, Brádrlerovy boudy (alternativa za Luční boudu, kde se nedohodli na podmínkách), na Jizerku, do Hostinného, do Lázní Toušeň, Škvorce, Lukova u Loun a Prahy. Herci prošli kurzem otužování, aby zvládli extrémní horské podmínky. V hlavní roli Bohumila Hanče se představí Kryštof Hádek. „Láska k lyžím a ho-

rám je to, co mám se svou filmovou postavou společné. Opět jsem si ověřil, jak je na horách krásně,“ nechal se slyšet při natáčení. Další postavy historického příběhu ztvární Judit Bardos, Marek Adamczyk, Oldřich Kaiser, Vladimír Pokorný, Vladimír Javorský, Jan Hájek, Jaroslav Plesl, Jan Nedbal, Cyril Dobrý, Jan Hofman...

Poslední závod ale není jen o příběhu Hanče a Vrbaty. Nejzajímavější postavou je právě ten třetí – Němec Emerich Rath, který se však po válce do tohoto příběhu nehodil a byl z něj vymazán. Byl to Emerich Rath, kdo našel polomrtvého Hanče a snažil se ho zachránit. Necelý kilometr ho táhl na zádech na Labskou boudu. Pravdivý příběh německého hrdiny se neobjevil ani ve filmu Synové hor, který v roce 1956 natočil režisér Čeněk Duba. Všestranného sportovce ztvární v Hodanově snímku herci Marek Adamczyk a Oldřich Kaiser. Proč oba? Dějová linka příběhu se totiž prolíná roky 1913 a 1959, kdy Emerich Rath dělal topiče na Luční boudě a připravoval se na olympiádu v Římě, kam měl v roce 1960 jet jako čestný host. Chtěl tam dojet na kole a cestou přednášet o sportu, ale komunisti ho nepustili.

Film Poslední závod není jen o lyžování. Vystihuje i zapálení pro sport, sílu přátelství a čestnou sportovní morálku. Přijďte se podívat do kina na příběh, který každý zná, ale málokdo ví, jak se opravdu stal.

Film vznikl v produkci společnosti Punk Film a v koprodukcii s Českou televizí, Innogy, Magiclabe, Pavlem Bouškou a Petrem Dědkem. ■

Pražská
859
Vrchlabí

nové yogové studio

power yoga
vinyasa yoga
yoga s dětmi
pilates
animal flow
feldenkrais method
yoga pro zdravá
záda

Intimní prostředí
s menším počtem
cvičících pro lepší
prožitky.

Plně vybavené.

Rezervace

731 840 285

www.boutique-yoga.cz

boutique_yoga.cz

Blauer

USA

Rytířská 17
10 00 Praha 1
tel.: +420 602 827 457

Okružní 116
543 51 Špindlerův Mlýn
tel.: +420 724 896 088

 [blauer.cz.sk](https://www.instagram.com/blauer.cz.sk)

www.blauer.cz

